

Стефан Цвијић

Универзитет у Бањој Луци

Филозофски факултет

Студијски програм историје

stefancvijic95@gmail.com

ИПОН

Ратник судбу намеће,
пјесник судбу дарује,
ратник у пјеснику,
пјесник у ратнику,
слобода нека је свемиру.

Оштри огањ у рукама,
а на врату круна, подивљали Марс,
у њима кораци легија, тапат коњице,
крвава зора свиће,
а вруће црвене ријеке
из корита безглаво лете.

Гдје је дух промјене?

Да ли спава подно лишћа трешњи

или лута тракама мануфактура?

Колико ће издржати жилаве руке,

блиједа лица?

Без крила и птица је жива,

али не,

нека је дражи трен у лету,

него вјечност у оковима.

Отров тихо испијам,

у вапај се претварам, знам.

ВЕЛИКА ПИТАЊА

Како човјек тако мали

може плакати великим сузама?

Не знам да ли тијело моје чини сјетна прашина прошлости

или живот што у мени немирно свира слика је будућности,

смијем ли прићи тајни и свјетлом покрити истине лице,

страх ме гони да постанем храбар, а смрт да живим.

Пролазност ствари боли, али златом кује име живота.

Од смисла не бјежим, већ од његовог огољеног лица.

Шта ме то чека у простору без граница?

•••

Човјеков корак никада неће
наћи то свето парче земљине коре,
нити га грлити, спознати,
и тек тако својим назвати.
Јер то је звук што се даје уху,
а рукама измиче.